

”سکاش دینی کی شیوا کرنی کی لیٹی لگاؤ مُکت بن بیحد کی وٹراہی بنو“

آج کا دن وشیش سنیہ کا دن ہے۔ اَمبرت ویلی سین لیکر چارون اور کی بچی اپنی دل کی سنیہ کو باپ دادا کی آرٹ آرپٹ کر رہی تھی۔ سرو بچوں کی سنیہ کی موتیوں کی مالہائین باپ دادا کی گلی میں پرتی جا رہی تھی۔ آج کی دن ایک طرف سنیہ کی موتیوں کی مالہائین، دوسری طرف مینی مینی الہنون کی مالہائین پی تھی۔ لیکن اس ورش الہنون میں اُنتر دیکا۔ پھلی الہنین ہوتی تھی ہمیں پی ساٹ لی جاتی، ہر نین ساکار پالنا نہیں لی۔ اس ورش مٹجارتی کا الہنا یہ رہا اب باپ سمان بن آپکی پاس پھونچ جائیں۔ سمان بننی کا اُمنگ اُتساہ مٹجارتی میں اچا رہا۔ سمان بننی کی اچا بہت تیور ہے، بن جائی اور آ جائی، یہ سنکپ روح رھاٹ میں بہت بچوں کا رہا۔ ”باپ دادا پی یہی بچوں کو کھتی ہے سمان پو، سمپن پو، سمپورٹ پو“۔ اسکا ساڈن سدا کی لیٹی بہت سہج ہے سپ سین سہج ساڈن ہے سدا سنیہ کی ساگر میں سماء جائو۔ جیسی آج کا دن سنیہ میں سمائی ہوئی تھی اور کچ یاد تھا؟ سوا باپ دادا کی اور کچ یاد رہا؟ اوفنی بٹنتی سنیہ میں سمائی رہی۔ چلتی قرتی کیا یاد رہا؟ برہما باپ کی چریتر اور چتر، چتر پی سامنی رہا اور چریتر پی سمرتی میں رہی۔ سپی نین سنیہ کا اُنیو آج وشیش کیٹا نان؟ محنت لگی؟ سہج ہو گیا نان! سنیہ اُسی شکتی ہے جو سپ کچ پلا دیتی ہے۔ نہ دیہ یاد آتی، نہ دیہ کی دنیا یاد آتی۔ سنیہ محنت سین چڑا دیتا ہے۔ جہان محبت ہوتی ہے وہان محنت نہیں ہوتی ہے۔ سنیہ سدا سہج باپ دادا کا ہاٹ اپنی اوپر اُنیو کراتا ہے۔ سنیہ چترچایا بن مایاجیت بناء دیتا ہے۔ کتنی پی بڑی سمسیا روپی پھاڑ ہو، سنیہ پھاڑ کو پی پاٹی جیسا ہلکا بناء دیتا۔ تو سنیہ میں رہنا آتا ہے نان؟ آج رہ کر دیکا نان! کچ یاد رہا؟ نہیں رہا نان۔ بابا، بابا اور بابا... ایک ہین یاد میں لوہین رہی۔ تو باپ دادا کھتی ہے اور کوئی پرشارت نہیں کرو، سنیہ کی ساگر میں سماء جائو۔ سمانا آتا ہے؟ کپی کپی بچی سنیہ کی ساگر میں سماتی ہے لیکن ثوراسا سمیہ سما یا، قر باہر نکل کر آتی ہے۔ اُپی اُپی کھتی بابا، مینا بابا، پیارا بابا اور اُپی اُپی باہر نکلتی اور باتوں میں لگ جاتی ہے۔ بس صرف ثوری سی جیسی کوئی ٹبکی لگا کی نکل آتا ہے نان، اُسی سنیہ میں سما یا، ٹبکی لگائی، نکل آتی۔ سمائی رہو، سنیہ کی شکتی سپ سین سہج مُکت کر دینگی۔

سپی بچوں کو برہمٹ جنر کی آد کا اُنیو، سنیہ نین برہمٹ بنایا۔ سنیہ نین پریورتن کیٹا۔ اپنی جنر کی آد کا سمیہ، اُنیو یاد ہے نان؟ گیان اور یوگ تو ملا لیکن سنیہ نین آکرشت کر باپ کا بنایا۔ اگر سدا سنیہ کی شکتی میں رہو تو سدا کی لیٹی محنت سین مُکت ہو جائیگی۔ وُسی پی مُکتی ورش مناء رہی ہے نان۔ تو محنت سین پی مُکت، اُسکا ساڈن ہے سنیہ میں سما یا ہوٹا رہی۔ سنیہ کا اُنیو سپی کو ہے نان؟ یا نہیں ہے؟ اگر کسی سین پی پوچینگی کہ باپ دادا سین سنیہ سپ سین زیادہ کسکا ہے؟ سپی ہاٹ اُنائینگی میرا ہے۔ ہے نان؟ سائلینس کا ہاٹ اُنائو، آواز والا نہیں۔ تو باپ دادا آج یہی کھتی ہے، سنیہ کی شکتی سدا کاریہ میں لگائو، سہج ہے نان! یوگ لگاتی ہو دیہ پوٹ جائی، دیہ کی دنیا پوٹ جائی، مایا جیت بنیں۔ جب سنیہ کی چترچایا میں رہیگی، تو سنیہ کی چترچایا کی اندر مایا نہیں آ سکتی ہے۔ سنیہ کی ساگر کی باہر آتی ہو نان تو مایا دیک لیتی ہے اور اپنا بناء لیتی ہے، نکلو ہین نہیں۔ سمائی رہو۔ سنیہ کی کوئی پی کاریہ کرتی ہوئی سنیہ کی کو نہیں

پوئل سکتا. سنيھ ۾ ڪويا هوئا هر ڪاريه ڪرنا. تو جئسي آج ڪي دن ڪوئي رهي، ائسي سدا سنيھ ۾ نهين ره سڪتي هو ڪيا؟ سنيھ باپ سمان سهج بناء دينگا ڪيونڪ جسڪي ساٿ سنيھ هئ سدا جئسا بننا، يهه مشڪل نهين هوتا هئ.

برهما باپ سين دل ڪا پيار هئ، برهما باپ ڪا پي بچون سين اتي سنيھ هئ. سدا ايڪ ايڪ بچي ڪو امڙ ڪر وشيش سمان بنني ڪي سڪاش ديتي رھتي هئ. جئسي پاست جيون ۾ ايڪ ايڪ رتن ڪو ديڪتي، هرايڪ رتن ڪي مله ڪو جانتِي وشيش ڪاريه ۾ لگائي، ائسي ابي پي ايڪ ايڪ رتن ڪو وشيش روپ سين وشيشتا ڪو ڪاريه ۾ لگائي ڪا سدا سنڪلپ ديتا رھتا. اوڙ هرايڪ ڪي وشيشتا ڪي واہ واہ گاتي رھتي. واہ ميرا امليه رتن. ڪئين بچي سوچتي هئ ڪ برهما باپ وطن ۾ ڪيا ڪرتي هئ؟ هر تو يهان شيوا ڪرتي رھتي اوڙ برهما باپ وهان وطن ۾ ڪيا ڪرتي؟ ليڪن باپ ڪھتي هئ جئسي ساڪار روپ ۾ سدا بچون ڪي ساٿ رھي، ائسي وطن ۾ پي رھتي هئ. بچون ڪي ساٿ هين رھتي هئ، اڪيلي نهين رھتي هئ. بچون ڪي بنا باپ ڪو پي مزا نهين آتا. جئسي بچون ڪو باپ ڪي بنا ڪچ سوچھتا نهين، ائسي باپ ڪو پي بچون ڪي بنا اوڙ ڪچ نهين سوچھتا. اڪيلي نهين رھتي هئ، ساٿ ۾ رھتي هئ. ساڪار ۾ تو ساٿ ڪا انپو ساڪار روپ ۾ ٿوري بچي ڪر سڪتي ٿي، اب تو اويڪت روپ ۾ هر بچي ڪي ساٿ جس سميه چاهي، جب چاهي ساٿ نيپاتي رھتي هئ. جئسي چترن ۾ دکاتي هئ نان ايڪ ايڪ گوپي ڪي ساٿ انھون نين ڪرشن ڪو دکاءِ ديئا ليڪن يهه اس سميه ڪا گائن هئ. اب اويڪت روپ ۾ هر بچي ڪي ساٿ جب چاهي، چاهي رات ڪو دو بجي، اڏائي بجي هئ، ڪسي پي ٿائيم ساٿ نيپاتي رھتي هئ. ساڪار ۾ تو سينٽرس پر چڪر لگنا ڪي ڪي هوتا ليڪن اب اويڪت روپ ۾ تو پوٽر پرورتي ۾ پي چڪر لگائي هئ. باپ ڪو ڪام هين ڪيا هئ، بچون ڪو سمان بناڪي ساٿ لي جانا، يهي تو ڪام هئ نان. اوڙ ڪيا هئ؟ تو اسي ۾ هين بزي رھتي هئ.

تو آج ڪي دن باپ دادا بچون ڪو وشيش محنت سين مڪت پو ڪا وردان ديتي هئ. ڪوئي پي ڪاريه ڪرو تو ڊبل لائيت بنڪي ڪاريه ڪرو، تو محنت منورنجن انپو ڪرينگي ڪيونڪ باپ دادا ڪو بچون ڪي محنت ڪرنا، ڀڏ ڪرنا، هار اوڙ جيت ڪا ڪيل ڪرنا، يهه اچا نهين لگتا. تو مڪت ورش مناءِ رھي هو نان! مناءِ رھي هو يا محنت ۾ لڳي هوئي هو؟ آج ڪي دن وشيش يهه وردان ياد رکنا محنت سين مڪت پو. يهه سنگر ڀڳ محنت سين مڪت هوني ڪا ڀڳ هئ. موڄ ۾ رھني ڪا هئ. اگر محنت هئ تو موڄ نهين هو سڪتي هئ. ايڪ هين ڀڳ پرم آتما اوڙ آتمائون ڪا موڄ مناني ڪا ڀڳ هئ. آتما، پرماتما ڪي سنيھ ڪا ڀڳ هئ. ملن ڪا ڀڳ هئ. تو درڍ سنڪلپ ڪرو ڪ آج سين محنت سين مڪت هو جائينگي. هونگي نان؟ ڦر ائسي نهين يهان تو هات اُٿا اوڙ وهان جاڪر ڪهو ڪيا ڪرين، ڪئسي ڪرين؟ ڪيونڪ باپ دادا ڪي پاس هرايڪ بچي ڪا درڍ سنڪلپ ڪرني ڪا، جو وار وار ڪيئا هئ، وهه فائيل هئ پورا. باپ دادا ڪي بچون ڪا فائيل ديڪتي هئ، جب سين جنم ليئا اوڙ اب تڪ ڪتني وار سنڪلپ ڪيئا هئ، يهه ڪرينگي، يهه ڪرينگي. ليڪن اسڪو پورا نهين ڪيئا هئ. روح رهاڻ بهت اچي ڪرتي هئ، باپ دادا ڪو پي خوش ڪر ديتي هئ. جئسي جڳياسوئون ڪو پرياوٽ ڪر ديتي هو نان، تو باپ دادا ڪو پي پرياوٽ تو ڪر ديتي هئ ليڪن درڍ سنڪلپ ڪا پرياءُ ٿورا سميه رھتا هئ. سدا نهين رھتا. تو باپ دادا ڪا فائيل تو ٻڌتا جاتا هئ. جب پي ڪوئي فنڪشن هوتا هئ تو باپ دادا ڪي فائيل ۾ ايڪ پرتگيا پتر تو جمع هو هين جاتا هئ، اس ليئي باپ دادا لکائي نهين هئ.

آج پي سڀي سنڪلپ تو ڪر رهي هئ، آڀي ڪب تڪ چلتا هئ! فائيل ۾ ڪاغذ ڪب تڪ رهتا هئ، باپ پي ديڪتي رهندي هئ. بچون ڪا باپ سمان بننا اوڙ فائيل ختم هوڪي فائيل هو جائينگي. آڀي تو ڏير ڪي ڏير فائيل هئ. تو صرف سنيهه ۾ ڊوڙي رهو، سنيهه ڪي ساگر سين ٻاهر نهي نڪلو. برهما باپ سين دل ڪا سنيهه هئ نان؟ تو سنيهه ڪو فالو ڪرنا مشڪل نهي هوتا هئ. سنيهه ڪي ليئي ڪهتي پي هو ڪ سنيهه جهان هئ، وهان جان پي قربان هو جاتي هئ. باپ دادا تو جان نهي ڪهتي، پڙاڻا جهان قربان ڪر دو. اسڪي فائيل ڊيٽ فڪس ڪرو. اوڙ فنڪشن ڪي ڊيٽ تو فڪس ڪرتي هو، 20 تاريخ هئ، 24 تاريخ هئ. اسڪي ڊيٽ ڪب فڪس ڪرينگي؟ باپ دادا ڪب، ڪهتي هين نهي هئ، آب ڪهتي هئ. باپ دادا ڪب پر چورتا هئ ڪيا؟ آب ڪهتا هئ. جو ڪرنا هئ وو آب ڪرو. ليڪن باپ دادا تو سمرٽ هئ نان، تو سمرٽ ڪي حساب سين تو آب ڪهينگي، بچي ڪب، ڪب ڪي عادت ۾ هري هوئي هئ. اسي ليئي باپ دادا بچون ڪو ڪهتي هئ ڪيه ڊيٽ ڪب فڪس ڪرينگي؟ آپ پي ڪب، ڪب ڪهتي هئ تو باپ پي ڪب ڪهتي هئ. آڀي سميه پرمائ سڀڪو بيحد ڪي وٽراڳ ورتي ۾ جانا هين هونگا. ليڪن باپ دادا سمجهتي هئ ڪ بچون ڪا سميه سڀڪ نهي بني، جب باپ سڀڪ هئ تو سميه پر بننا، يهه سميه ڪو سڀڪ بنانا هئ. اُس ڀر مارڪس ڪم هو جاتي هئ. آڀي پي ڪئين بچي ڪهتي هئ سميه سڪاءِ دينگا، سميه بدلاءِ دينگا. سميه ڪي اَنوسار تو ساري وشو ڪي آتمائين بدلينگي ليڪن آپ بچي سميه ڪا انتظار نهي ڪرو. سميه ڪو سڀڪ نهي بنائو. آپ وشو ڪي سڀڪ ڪي ماسٽر وشو سڀڪ هو، رچتا هو، سميه رچتا هئ تو هي رچتا آتمائين - رچتا ڪو سڀڪ نهي بنائو. برهما باپ نين سميه ڪو سڀڪ نهي بنيا، بيحد ڪا وٽراڳ آد سين آنت تڪ رها. آد ۾ ديڪا اتنا تن لڳايا، من لڳايا، ڏن لڳايا، ليڪن ذرا پي لڳاءِ نهي رها. تن ڪي ليئي سدا نچرل بول يهي رها بابا ڪا رت هئ، ميرا شير هئ نهي، بابا ڪا رت هئ. بابا ڪي رت ڪو ڪلاتا هون، مٿن کاتا هون، نهي. تن سين پي بيحد ڪا وٽراڳ. من تو من مڻايو ٿا هين. ڏن پي لڳايا، ڪي سڀڪ ۾، مڪ ۾ يهه سنڪلپ پي نهي آيا ڪ ميرا ڏن لڳ رها هئ. ڪي ورنن ڪيئا، ميرا ڏن لڳ رها هئ؟ مٿن نين ڏن لڳايا هئ؟ بابا ڪا پنڊرا هئ، پولينات ڪا پنڊارا هئ. ڏن ڪو ميرا سمجه ڪر پرسنل آڀني پرت ايڪرپٽي ڪي چيز يوڙ ڪي؟ ڪنيائون، مائون ڪي ڏميوار پي هئ، ول ڪيئا ڪنيائون مائون ڪو، ميرا پن نهي. سميه، سواس آڀني پرت نهي، اُس سين پي بيحد ڪي وٽراڳي رهي. اتنا سڀ ڪچ پر ڪرتي داسي هوتي هوئي پي ڪوئي ايڪسٽرا ساڌن يوڙ نهي ڪيئا. سدا ساڌارڻ لائيف ۾ رهي. ڪوئي اسپيشل چيز آڀني ڪاريه ۾ لڳائي؟ وسٽر تڪ، ايڪ هين پر ڪار ڪي وسٽر آنت تڪ رهي. چينج ڪيئا؟ بچون ڪي ليئي مڪان بنائي ليڪن سڀر يوڙ ڪيئا؟ ڪهني سين پي سُنٽي هوئي اُڀرام رهي. سدا بچون ڪا سنيهه ديڪتي هوئي پي يهي شبد رهي سڀ بچون ڪي ليئي هئ. تو اسڪو ڪها جاتا هئ بيحد ڪي وٽراڳ ورتي پر تڪيه جيون ۾ رهي. آنت ۾ ديڪو بچي سامني هئ، هات پڪڙا هئا هئ ليڪن لڳاءِ رها؟ بيحد ڪي وٽراڳ ورتي، سامني هوتي هوئي بچي اوڙ سنيهه بچي، اُنيه بچي، ڦر پي بيحد ڪا وٽراڳ رها. سيڪنڊ ۾ اُڀرام ورتي ڪا، بيحد ڪي وٽراڳ ڪا ثبوت ديڪا. ايڪ هين لڳن شيوا، شيوا اوڙ شيوا اوڙ سڀي باتون سين اُڀرام. اسڪو ڪها جاتا هئ بيحد ڪا وٽراڳ. آڀي سميه پرمائ بيحد ڪي وٽراڳ ورتي ڪو اِمرج ڪرو. بنا بيحد ڪي وٽراڳ ورتي ڪي سڪاش ڪي شيوا هو نهي سڪتي. فالو فادر ڪرو. ساڪار ۾ برهما باپ رها، نراڪار

کي تو بات چورو. ساڪار ۾ سرُو پراپتي کا ساڌن هوتي هوئي، سرُو بچون کي ذميواري هوتي هوئي، سرڪمستنس، سمسبائين آتي هوئي پاس هو گئي نان! پاس وٽ آڻر کا سرٿيفڪيٽ لي ليٿا. وشيش ڪارٽ بيهڪد کي وٽراڳ ورتي. آڀي لڱاءُ، سوکير سوني کي زنجير کي لڱاءُ بهت مهين، سوکير لڱاءُ بهت هئ. ڪئين بچي تو لڱاءُ ڪو سمجهتي پي نهين هئ. يه لڱاءُ هئ. يه نهين سمجهتي هئ. يه تو هوتا هين هئ. يه تو چلتا هين هئ. مُڪت هوتا هئ نهين، ليڪن اُٿسي تو چلنا هين هئ. اُنڪ پرڪار کي لڱاءُ بيهڪد کي وٽراڳي بنني نهين ديتي هئ. چاهنا هئ بنين، سنڪلپ پي ڪرتي هئ بننا هين هئ. ليڪن چاهنا اوڙ ڪرنا دونو کا بئلس نهين هئ. چاهنا زياده هئ، ڪرنا ڪم هئ. ڪرنا هين هئ، يه وٽراڳ ورتي آڀي اِمرج نهين هئ. بيچ بيچ ۾ اِمرج هوتي هئ، ڦر مَرچ هو جاتي هئ. سميه تو ڪرينڱا هين ليڪن پاس وٽ آڻر نهين بن سکتي. پاس هوئي ليڪن پاس وٽ آڻر نهين. سميه کي رفتار تيز هئ، پرشارت کي رفتار ڪم هئ. موٽا موٽا پرشارت تو هئ ليڪن سوکير لڱاءُ ۾ بند جاتي هئ.

باپ دادا جب بچون کي گيت سُنتي هئ، اڙ آئين، اڙ آئين.... تو سوچتي هئ اڙاءِ تو لين ليڪن لڱاءُ اڙني دينڱا! ڪ نه اڙر کي رهينڱي نه اڙر کي رهينڱي؟ آڀي سميه پرمال لڱاءُ مُڪت بيهڪد کي وٽراڳي بنو. من سين وٽراڳ هو. پروگرام پرمال وٽراڳ جو آتا هئ وه اَلپ ڪال کا هوتا هئ. چيڪ ڪرو آڀني سوکير لڱاءُ ڪو. موٽي موٽي باتين آڀي ختم هوئي. موٽي موٽي لڱاءُ سين ڪچ بچي مُڪت هئ پي ليڪن سوکير لڱاءُ بهت سوکير هئ، جو سِير ڪو پي چيڪ نهين هوتي هئ. (معلوم نهين ڀرتي هئ) چيڪ ڪرو، آڀي طرح سين چيڪ ڪرو. سمپورٽا کي ڊرپٽ سين لڱاءُ ڪو چيڪ ڪرو. يهي برهما باپ کي سمرتِي دوس کا گفٽ برهما باپ ڪو دو. پيار هئ نان، تو پيار ۾ ڪيا ڪيئا جاتا هئ؟ گفٽ ديتي هئ نان؟ تو يه گفٽ دو. چورو سڀ ڪناري چورو. مُڪت هو جائو. باپ دادا خوش پي هوتي هئ ڪ بچون ۾ اُمنڱ اُتساه اونٿا هئ، بهت آڀي آڀي سَو اُنٿي کي سنڪلپ پي ڪرتي هئ. آڀي اُن سنڪلپون ڪو ڪر کي ڊڪائو. آڇا.

چارون اوڙ ديش وديش کي سنيهه ۾ سَمائي هوئي سنيهه بچون ڪو، سدا باپ کي سنيهه کي ساڱر ۾ سَمائي هوئي رهي والي اُتي سمپ آتمائون ڪو، سدا برهما باپ کي وشيشٿائون ڪو سِير ۾ ڌارڻ ڪرني والي سريشت آتمائون ڪو، سدا محنت مُڪت هو، موڇ ۾ رهي والي پرماتر پيار ۾ اڙني والي آتمائون ڪو، باپ سمان بنني کي سنڪلپ ڪو ساڪار ۾ لاني والي اُٿسي دِلارام باپ کي دل ۾ سَمائي هوئي بچون ڪو، وشيش آڇ کي دن برهما باپ کي پدم پدمڻا ياد پيار سويڪار هو. باپ دادا تو سدا بچون کي دل ۾ رهتا هئ، وطن ۾ رهتي پي بچون کي دل ۾ رهتي هئ، تو اُٿسي دل ۾ سَماني والي بچون ڪو باپ دادا کا سنيهه کي موتيون کي ٿالهيان پَر پَر ڪر يادپيار اوڙ نمستي.

وردان - ترڪالدرشي اِستتي دواران تينون ڪالون ڪو سپشت اَنِوُ ڪرني والي ماسٽر ناليڇفل پُو
جو ترڪالدرشي اِستتي ۾ اِستت رهتي هئ وه ايڪ سيڪنڊ ۾ تينون ڪالون ڪو سپشت ڊيڪ سکتي هئ. ڪلهه ڪيا ٿي، آڇ ڪيا هئ اوڙ ڪلهه ڪيا هونگي، اُنڪي آڱي سڀ سپشت هو جاتا هئ. جئسي ڪوئي پي ديش ۾ جب ٿاپ پائنت پر ڪري هوڪر ساري شهر ڪو ڊيڪتي هئ تو مزا آتا هئ، اُٿسي هين سنگر يگ ٿاپ پائنت هئ، اِس پر ڪري هوڪر تينون ڪالون ڪو ڊيڪو اوڙ ڦلڪ سين ڪهو ڪ هر هين ديوتا ٿي اوڙ ڦر سين هر هين بنينڱي، اِسي ڪو ڪهتي هئ ماسٽر ناليڇفل.

سلوگن - هر سميه اُنٿر گهڙي هئ، اِس سمرتِي سين اِيورر ڀڏي بنو.